

Elever den 1ste Oktober samme Aar, under Navn af »den med Akademiet forbundne Kunstscole for Kvinder«. To Lærere, en i Malerkunst og en i Billedhuggerkunst, blev ansatte ved Skolen; i Valget af disse tog Ministeriet Hensyn til et Andragende fra Kunstnerinder; jeg selv blev ansat som Inspektrice ved Skolen. Denne var foreløbig vedtaget paa Prøve 5 Aar, men da den nu er vedtaget for næste Aar, som er dens sjette Aar, tror og haaber vi, at den vil blive vedtaget som fast Statsscole.

Samtidig med at den blev oprettet, blev der oprettet et aarligt Rejsestipendium for Kvinder; i det hele blev der som sagt vist megen Interesse for Skolen af Regering og Rigsdag.

I Aaret 1769 fandt den første Udstilling Sted paa Charlottenborg, hvor som fortalt det kgl. Akademis Skoler laa, og hvor dets mandlige Skoler endnu er.

1794 møder de første Damer paa Charlottenborg Udstillingen med nogle Billeder, paa hvilke de er blevne Medlemmer af Akademiet; Billederne, de udstillede, var mest Frugt- og Blomstestykker, enkelte Landskaber i Gouache (Vandfarve); dertil nogle Broderier efter lignende Motiver. Damernes Navne er anførte i Katalogerne. Men der kommer en Tid, hvor Damerne bliver sartere, enten synes de selv, eller Mændene har bildt dem ind, at det ikke er passende, at Damer træder frem for Offenheden med Arbejder under Navn; saa godt som alle pressenteres de for Publikum som »En Dame« eller »En ubenævnt Dame«, et Udslag af affektet Kvindelighed; en daarlig Tid for Kvinder kommer: de begynder at føle, at de har Evner, men paa samme Tid oplæres de stadig i, at Mænd har Eneret baade paa Evnerne og Uddannelsen af dem. Kun enkelte Damer drister sig til at male efter Naturen og nævne sit Navn. De svæver som matte Skygger paa Udstillingen, farveløse og fareløse Konkurrenter for Mændene. Men Damerne bliver atter dristigere. De nævner atter deres Navne, de maler med Olie og maler Figurbilleder. Vi sér, at efter at Damerne har forladt Broderifeltet og Vandfarvemalingen, bliver i lange Tider ingen Damer optaget som Medlem af Akademiet. Først i 1843 tildeles denne Ære igen en Dame, en Billedhuggerinde, — Elev af Thorvaldsen — maaske sf Hensyn til den store Lærer.

Saa kommer der en Tid, hvor de kvindelige Kunstnere i Stedet for at tiltage, tager af; man ser saa godt som kun de gamle blomstermalende Damer udstille. Enten man nu var bleven kræsnere ved Antagelsen af Billeder, eller at Damerne ved at Kunstydelserne heri Landet i det hele var stegne, havde faaet mere Selvkritik og indset, at uden Uddannelse dur Evner ikke og derfor trukket sig tilbage, ved jeg ikke.